

## Formanden har ordet

En ”taler” kommer ind på scenen

Godaften, og hjerteligt velkommen. Det er mig en stor ære, som formand for foreningen **En hjerne til alle**, at være aftenens taler. I anledningen af påsken, har foreningen samlet ind, til gavn for værdigt trængende. Det har blandt andet gjort, at byrådet har kunne holde en gevaldig påskefrokost, helt uden at det denne gang er gået ud over kommunens budget.

Jeg skulle hilse fra Økonomisk forvaltning og sige mange tak til bidragsyderne. Nu kan der bliver penge til en skulptur på torvet, ved siden af pølsevognen. Så kan man passende stå og brokke sig over den, imens man fortærer sin ristede medister.

Jeg vil fortælle en langtrukken historie, som jeg selv har fundet på, om en stakkels ung mand, der blot vil sine medmennesker det bedste, men på tragisk ender vis sine dage, spændt fast på tilværelsens evigt roterende hamsterhjul. På trods af dette, fejre folk rundt om i verden stadig hans død, 2000 år senere, ved at drikke sig en gevaldig kæp i øret.

(læses som var det et eventyr) Der var en gang 2 liter sød og et solsikkerugbrød. Røde og hvide sild, samt rejer. Husk mayonnaise, hvis de har den lette og kør forbi bageren efter et formbrød uden birkes... Sig mig, hvad er det her for noget???

Årh nej, det er indkøbssedlen. Så har jeg glemt min tale derhjemme. Pokkers også, det var ellers en rigtig god historie.

Nå, så må jeg improvisere.

Der var en gang, en lille grå kanin der fór vild i skoven. Så, så den en sort kanin, og spurgte den om vej. ”Jeg kan godt hjælpe dig på vej, men det koster” svarede den sorte kanin. Den lille grå kanin kunne godt regne taksten ud, så ind i nærmeste busk, og fuld fart på, som kun kaniner kan. ”Du skal til højre lidt længere fremme” sagde den sorte kanin. Den lille grå kanin fortsatte, og snart fór den igen vild. Heldigvis var der en brun kanin, som kunne hjælpe, men det koster, som den sagde. Samme takst, ind i en busk – ja, det var altså ikke den samme busk, høhø. ”Du skal til venstre lidt længere fremme” sagde den brune kanin, og ganske rigtigt, nu begyndte det at lyse lidt i skoven, men den lille grå kanin formåede endnu en gang at fare vild. Denne gang mødte den en blå kanin – de kommer i mange farve, og den ville også gerne hjælpe. ”men det koster” sagde den. Atter ind i en busk Nu var den lille grå kanin ved at være træt, men med den blå kanins anvisninger og stor vilje, kom den endelig ud af skoven. Der så den noget helt fantastisk. Kunne I tænke jer at vide hvad det var den så? Det fortæller jeg gerne, men det koster... hahaha!

Så for den, tiden er ved at være gået. Ved I hvad, jeg kunne faktisk bedre lide den historie jeg lige fandt på, end den jeg havde skrevet ned. Sikke et held at jeg er så glemsom.

Der er for resten nogen der har klaget over, at vi ikke viser nok hensyn til områdets tyske mindretal, ved offentlige sociale arrangementer som dette. Derfor habe Ich næste jahr dänkt mir at halte den tale auf Deutch. Jetzt ist Ihr gewöhnt, hehe.

Tak for i aften

Søren Elsner Knudsen, 2024